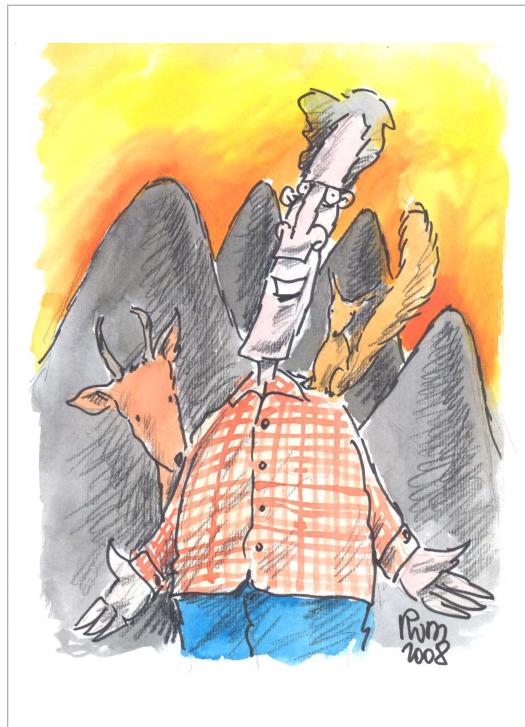

Diaolin

sentirse arènt... en migol

*e al ciàr de luna
te vedo ti
che coi tò sguardi
me strùches fiš*

Diaolin

Sentirse arènt... en migol

poesie in dialetto di Sovér

Càpita come quando arrivi, in pieno sforzo fisico, in cima ad una ripida salita ("érita" o "pontàra", tanto per restare nell'ambito della lingua locale): il cuore pulsava a cento e più, i muscoli sono in piena tensione, i polmoni allargano il petto. Così l'aria entra nel corpo con maggiore vigore, la senti, ti accorgi che penetra dentro di te, che ti attraversa da capo a piedi. Leggere le poesie di Giuliano "Diaolin" Natali mi ha fatto un po' lo stesso effetto. Sarà la matrice montanara dell'autore che traspare in innumerevoli passaggi sulla natura del territorio trentino; sarà il ricorso alla lingua madre, al dialetto, che ci fa particolarmente sentire "a casa" quando esprimiamo vocaboli e verbi che ormai non fanno più parte del lessico quotidiano; sarà che i temi sono talmente comuni e cari a molte persone, così come le sensazioni che vengono risvegliate dalle parole o dalle rime.

Per chi, come me, non è "esperto" di poesia, non sa valutare correttamente la tecnica, ovvero la metrica impiegata dall'autore, ma si basa di più sull'impatto immediato delle parole, sulle sensazioni "a pelle" generate dai termini, dalle frasi, dalle espressioni, l'opera di Giuliano appare quantomai interessante. E una vena d'invidia mi pervade (ci pervade) al pensiero che un amico possa trovare con frequenza – di giorno, alla sera nel dopolavoro, durante le pause festive o vacanziere – un momento da dedicare a se stesso ed alla propria passione, allo scrivere per mettere su carta ma soprattutto per trasmettere agli altri i propri pensieri, le speranze, i timori.... per svelare amori ma anche debolezze.

È questo dedicarsi all'arte giorno per giorno che mi appare di particolare rilevanza. Perché indubbiamente lo scrivere poesie, dialettali e non, è un'arte appassionante. L'arte che ci serve per star bene noi stessi e con gli altri: dunque per vivere meglio, forse anche per essere o diventare persone e cittadini migliori, perché, come ha scritto qualcuno che almeno a scrivere è stato più bravo di noi, solo la Bellezza potrà salvare il mondo.

Nel lavoro di Giuliano ho potuto rilevare (perché lo si nota con evidenza!) l'amore per le cose essenziali – del resto il ricorso stesso all'uso della lingua dialettale è parte integrante di questa visione del mondo – ed in particolare il frequente riferimento, in molti scritti, alla persona amata: che viene ripetutamente "coccołata" con odi e lodi, tanto e forse ancor più di una musa ispiratrice.

In definitiva, l'aria pura che traspira dalle poesie di Giuliano ci rinfresca e ci rinfranca, ci riavvicina alle nostre montagne, alle cose essenziali ed alle persone amate. Al "chi" ed al "che cosa" che più contano nella vita. Ed è pertanto una fortuna potersi perdere e ritrovare, tra rime e frasi, tra un paesaggio ed un vecchio attrezzo, tra gli amici e l'amore. Lasciandosi così ineebriare dall'aria di queste poesie che, allargando i polmoni, ci apre pure le porte alla serenità ed alla pace.

Roberto Bombarda

No desmentegàntene la parlàda de Soér

L'identità di un popolo trova il suo senso di unione in modo particolare nella lingua. Chiunque si trovi lontano da casa nell'udire la lingua madre è toccato dall'emozione, e l'animo ritorna alle proprie radici. Giuliano "Diaolin" ha trovato il modo più giusto quindi per sentirsi vicino alla sua terra: esprimere i sentimenti nella parlata originaria del paese natale, con poesie che dimostrano, passione, sensibilità, e il permanere di un profondo attaccamento con il territorio.

La parlata, o dialetto, che ancora oggi si parla a Sovér è una ricca eredità linguistica che fa parte del dialetto cembrano. Questo non è uniforme, ma costituito da tre diverse zone linguistiche:

1. la zona "lisignago-giovense" legata alla vicina piana rotaliana con la quale condivide la tipica uscita in -i della prima persona singolare (es. mi faghi = io faccio, mi dighi = io dico);

2. la zona "mediana" che mantiene molte antiche particolarità sulla sponda destra (Cembra-Faver), ma che nella sponda sinistra (Albiano, Lona-Lases, Sevignano, Segonzano) è fortemente influenzata dalla parlata della città di Trento, con forme come l'uso della particella "te" nella seconda singolare (es. te sei/te fai anziché il cembrano ès/fàs);

3. la zona "altocembrana", più legata all'antica matrice ladina, con varie tipicità come l'uscita in -š della seconda singolare (es. èš = sei, tōš = prendi, béveš = bevi, dàš = dai) o la presenza della ladina "ć" (pronuncia "ci") in parole come ćendro = cenere, pandéć = addobbo, preparazione, lavéć = lavaggio, tróć = sentiero, o ancora particolarità di uscita della terza persona singolare e plurale di alcuni gruppi della seconda coniugazione in -er (es. el molc' / i molc' = munge/mungono; el lec' / i lec' = legge/leggono; el béo/i béo = beve/devono; etc.), o ancora le uscite della prima persona singolare in -ai (es. mì sài= io so; mì ài= io ho), o per finire le uscite in -on (es. mì on = io vado; mì tron = io getto; mi don = io do; mì fon = io faccio). Sono di questa ultima zona i dialetti dei comuni di Grauno, Grumes, Sover e Valda nonché dei villaggi di Gresta e Gaggio.

Fra fine '500 e inizio '600, che la parlata locale di Sovér viene ad assumere le forme che ancora oggi sussistono. Tali forme sono il risultato di diverse influenze, innanzitutto la fondamentale matrice della lingua ladina, che secondo alcuni studiosi era in antico diffusa non solo attorno alle Dolomiti, ma anche lungo tutta la valle dell'Avisio da Fassa a Cembra, e nelle valli del Noce. Influenza, a seguito dell'immigrazione locale medievale e della vicinanza dei villaggi sudtirolesi, ebbe poi la lingua tedesca, si pensi a verbi della parlata di Sovér come "kizneràr"= sorvegliare i bambini, dal dialetto tedesco 'Kindserin', oppure a

“fieteràr”= governare il bestiame, dal tedesco “füttern”, o ancora a “smarlòš”= lucchetto, dal tedesco ‘Malschloss’, o “plindernàr”= spostare/traslocare, dal dialetto tedesco “plindern”. Parziale influenza giunse dalla parlata nonesa e solandra, qui portata da vari nuclei stabilitisi a metà del ‘500. Notevole influenza, che modificò a fondo l’antica parlata ladina di questi luoghi, esercitò la parlata lombarda, con termini ed accenti portati dalle notevoli immigrazioni di famiglie che si stabilirono in alta valle di Cembra alla fine del XVI secolo provenienti dalla Valtellina e dalla Val Camonica. È forse a queste ultime influenze che si deve il turbamento di “ü” e “ö” presente in alcune parole come “öö”=uovo, oppure “löö”=lupo, o ancora “lüm”= luce. Tutte le influenze predette hanno contribuito a formare la parlata dialettale di Sovér ricca nella sua semplicità.

Roberto Bazzanella

Note per la lettura

- ć si pronuncia come cena
- c' si pronuncia come una "k"
- ŷ si pronuncia come la s della parola "casa" (palatale sorda)
- š si pronuncia come la s della parola "sale" (sonora)
- ž si pronuncia sonora come "pazzo"
- z si pronuncia sorda come "arzigogolo"

la voce qua in dialetto di Sover viene pronunciata
quà le vocali o e a sono legate (sembra una u chiusa)
quindi la parola "quande" la troverete scritta "quànde"

dove non vedete accenti le vocali saranno per lo più sorde

non ho messo tutti gli accenti di dizione ma solo quelli che ritengo sufficienti per una pronuncia corretta.

la mè mama...

*ghè 'na farfàla
che la sgóla fior en fior
con quei colori
l'è 'n bèl prà de primavéra*

*pò la se pòlsa
pròpi chi su le mè man
come caréža
che par nàšer för dal còr*

*l'èi coſſì tèndra
e sì ligéra, come 'n sófi
la bâte l'ala
e la salùda pan pianin*

*pò la se pòſta
moleſſina sulè spàle
come che 'l fuſha la mè mama
'n momentìn*

*la vardà sóra
'ndel silenzio de 'n suſùr
strengèndo al còr
i mè pensieri 'mpaſionadi*

*e mi de dént
de dént a l'anima che sgócia
la sento chìve
co le man a braciacòl*

*l'èi pròpi éla
quel soléo réfol de vènt
al sò pensier
mi me se 'ngrópa tut, subiènt*

RUDI
2006

el sonadór

*pašión dal cör
'ndel mānteš che scaìnna
de dént 'nla borsa strùc'
spetàndo man ligére*

*strucóni al stómec'
entànt che la davèrgeš
e 'n sbùf la méte 'n paže
strengèndotela arènt*

*'na serenàda dòlcia
boidór 'ndei tò pensieri
e come a carežàrla
te sližega le man*

*pašión dal cör
canzón che sgóla alte
sfrižóni come bràse
desmìsia 'l pèt che bróa*

*farfala sui botóni
la parla ànca 'ndel tàser
respiri 'i par sgrifàde
cóme 'n gomér su 'n prà*

*ensèma come amanti
'nden bal che mai feniše
regàl par chi ve scólta
sluôr che vive dént*

Per l'amico Paolone (Paolo Morelli) e per l'emozione lasciata col suo spettacolo con Lucia Maccani "lasciami libere le mani", a Tenna "Lei, è la fisarmonica del Paolone".

e ūin e ūón e ūan...

*l'è come 'n žifolòt
la falc che séga 'l prà
la sùbia a le caréže
de préda dûra e möia*

*quel giovenòt ferùscol
el canta al sól che naše
en ūin e ūón e ūan
che 'l sà de vita véra*

*vesìn pàša 'n boiàr
a montegàr bestiàm
e 'n l'aria fòrt se spande
en sòn lontan de amor*

*zibòga a spaš 'ndel vènt
par tut 'na serenàda
e 'l ūin e ūón e ūan
l'è 'l còr che bâte fiš*

*con el cozàr en man
par che se mpóntia 'l bal
e 'l sól che 'l ciùta tébi
destèmpra 'l bósc' che tase*

*pò 'n ciciolàr de arzènt
campane gió 'n la val
e 'l ūin e ūón e ūan
caréza 'l fil già bólš*

réfol de vènt...

*el gira cóme 'n vìndol
'l se 'ngrópa a 'na cormèla
pò tut 'ndén colp la föia
la bala carnevàl*

*polšàndo dré 'n cantón
el tira 'n pöc el fià
e 'l ciel azùr êmaniós
par giasegàr spavènt*

*se stira 'l snugolàr
e i fiori i cùcia 'l cào
'na gàggia 'nmèž 'le rame
la tase al sò sušùr*

*caréže tébie e mòrbie
a volte par s'ciafóni
e pian le man dei àrboi
le dà 'n bufét a l'erba*

*ma 'l se desmìšia crùo
levando 'nnànzi 'l pèt
e tèndro 'l se 'ndroménža
ninà 'n ràgio de sól*

Per l'amico Lele Gaifas

mìgole che slùše

*'na luce tèndra e tébia dré 'n tamìš
l'è lùciole che sbrigola de amòr
coltrìna su 'nden lum scondù e petìž
ândindòna dólcia e 'ndòra i nòsi sogni*

*lì 'n mèž 'na stéla pàlida che slùše
la vègia sóra chiche stà vardàr
e 'n fónt la val palésa berechìna
ciutàndo drè dal mónt 'na luna ciàra*

*pò 'mprèša le se scònde 'n pòc spavènte
come che 'l ból ghe méta sudižión
ma sùbit come mama che capiše
el gira 'l paš par scònderse de nöo*

*mi spèto con el sguardo fiš su 'n mèž
quel àlbor de Nadàl che ancór se 'mpìžia
e prima che se sèntia 'l cant del gal
come 'n minòt fà cife 'n lumesìn*

*el cìmega pan pian cóme 'n sušùr
pò 'n tèndro azùr del ciel lo manda a cùcio
e quel brušór che mi me sento dént
me slímega rosàda sule gàlte*

te lašo...

*te lašo i mè pensieri
par compagnàrte 'l paš
te lašo 'l vènt che ride
e 'l bùšna mòrbi e tébi*

*te lašo 'l ciel più azùr
quel spègio dei tò sguardi
te lašo 'l vért dei pradi
a 'mbarlumàrte 'l còr*

*te lašo 'n fior che sòcia
compàgn de mili dí
te lašo 'n bèl soriso
a 'ndormenzàrte arènt*

*te lašo 'na parola
che diš tut el strangóš
te lašo 'n bel tramonto
strucàda chi con mi*

*te lašo 'n ošelét
che 'l žifola contènt
te lašo 'n cant lontan
armàr sgiónf de pašión*

sera...

sera

*'ncantàda 'l campanò
soléva, mòrbia
cèta*

*la tàše al dì che möre
sušùr de dént
'ngremì*

*sul bói dei mè pensieri
gio 'n mèž 'la val
lumìni*

*sbrìgoi pù tébi e caldi
e i grìi sul prà
canzón*

la nòt la bâte 'l bòt

sera

*pašión strengiùda 'l vènt
en għirlo 'l tónda
föie*

*'nden bal come farfàle
le sgħola vià
lontàn*

*ninàde šóra l'onda
e 'n ram le cùna
dolc*

*la luna 'n ból de òro
sul mónt la šliša
tèndra*

végia sul dì che nàše

nòt

nòt...

*nòt encantàda e ciàra
botón de òro che nìna i sogni
caréza dòlcia 'na serenàda
'sta luna sgiònfa de 'n dì pù bèl*

*senza sušùri la capìna
sula Marzòla 'ntrà le coltrìne
e 'n fil de bàva che 'l sófia tébi
óngue de raşa 'l saór de bòsc'*

*e tut entórn nùgole grìše
libera 'l paš de stó lumìn
gh'è 'l sòn che naše 'ndei òci strachi
e 'l la compàgna méterse a qoèrt*

*sòna 'l batòcio la mezanòt
gh'è 'n cagn che piange lontàn, scondù
pò šero i òci con en strangós
ma ancora 'n mìgol la ciùta för*

*pan pian le cime le se scuriše
en gat el sgnáola pò 'l córe via
e ades capìšo 'ndóve che 'l dòrme
quel bòžol giàlt che me stranìše*

en mèž al möi...

*en mèž al möi del bosc'
 'na dàsa scavežàda
 palésa drè 'na ràma
 'n schiràt enamorà*

*el sgrìfa 'n ram de pec'
 pò 'l ràmpega su 'n cima
 'na ciòrciola 'n la boca
 en slinc', e pò 'l sparìš*

*en réfol fòrt de vènt
 me 'ngremenìs vešín
 e 'n sgiànz de sól l'endòra
 'l campìgol tut en fiór*

*'na rama, 'n crèp pu fiš
 gò 'n sgrisòlon de dént
 e ciùta för drè 'n àon
 spavènt en capriòl*

*en tèndro baticör
 de dént quei òci mòri
 e con en salt pù 'mprèša
 'l salùda a modo sò*

*odòr de raša, fiori
 profumo dolc de vita
 e 'n oseléti che canta
 me cùna 'n 'na canzón*

*védo vargòt su 'n cima
 rošâda che 'mbarlùma
 e 'l sól pètena i pràdi
 come caréza al còr*

*l'è 'n dì pu bèl de aéri
 con dént dòlci sorìsi
 con tì a vardàr la val
 'nde sto ciarór de mél*

*e 'l schiratèl el torna
 a scoriosâr pensieri
 pò se dešmìšia 'l bósc'
 par svežinàrše al ciel*

*l'è vért, l'è azùr, pù giàlt
 color de 'n bòzol ròša
 en quadro che se möve
 ninàndome par man*

co la cóa 'ntrà le gambe...

*ghè sèmpro valgùn
che 'l gà la pašión
de méter sul fòli
paròle che 'mpìza*

*en dì gh'è lo Stato
e 'n altro 'na guèra
ma giüst stamatina
mergènza mondizìa*

*l'è àni che i tàše
sentàdi sul mòrbi
l'è àni che i màgna
sui pìži pù lindi*

*e fòr dala pòrta
'na córt dala gràša
ma 'l fòc del camìn
fà sèmpro Nadàl*

*adès che col nas
i sènte la spùža
sén noi che no sén
taliàni dalbòn*

*e tante resón
par dìrne de tut
de vâca e de bò
ciapàdi col s'ciòp*

*ma tuti savén
la fin de stà storia
col còr 'nmèž le man
a piànger marènda*

*e stà pöra gènt
che 'n grazia la spèta
la gà sèmpro tòrt
se no la se 'ncùcia*

*e alora ridendo
de quel che i né sgiònfa
la cóa 'ntrà le gambe
salvàn sté caréghe*

*avén dit de nò
ma nò a le mondizie
ma a chìche del gal
no scólta 'l cantàr*

*i vòl farne créder
pù duri de récia
ma àni de odór
valgùn se à sñasà*

sentàdi lì al tébi...

la mè canzón...

*'na serenàda dólcia
l'è 'l sól che nàše dént
qoàñ che me pénšeš fìša
e mi te g'ài vesìna*

*e 'l còr che 'l par pù mat
el bàla sule pónte
sentèndo al ciar de luna
'na vóze che la canta*

*stanžéle, lum, pù bèl
e ti chi arènt strucàda
con quela pèl si mòrbia
che par en nínol tèndro*

*la vóze pò la pòlša
respònde 'na chitàra
co 'n carezàr de còrde
che fà 'ncantàr le stéle*

*e i òci tòi, che slíser
'nde st'aria berechìna
e strénti a braciacòl
la canta nìna i sògni*

*pan pian lontàn la sfùma
la žifola 'nla nòt
lašando 'n mèž al còr
quel sfalivàr serén*

la magnadóra

*diséva la mè mama
de 'n bambinèl spavènt
cucià 'ngremì 'n la pàia
scaldà li sóta 'l fén*

*'l gavén en mént
pensiér de paže
'l gavén 'ndel còr
fiàma che àrde

e tut che sluse
de festa granda
magnàde sgiónfe
dolci e sorisi*

*ma l'è 'ncor lì
dént en la stàla
el bò 'l ló scàlda
la gènt la pàša*

*no la ghè pù
la cùna sgropolóša
quel cùcio mòrbi
che i ne à contà*

*l'è deventà 'n tacuìn
l'è tut 'na magnadóra
l'è deventà 'n mištér
sto palesàr dolcéža*

*ma 'l bambinièl l'è lì
scondù dedrè a quel'àšen
co le sò réce spiže
a scónderghe 'n brut véder*

*no l'è cošì 'l Nadàl
no l'è cošì l'amór
dedrè quel'animàl
gh'è quel che sén dalvér*

*svöida stà magnadóra
da sto mercà de sòldi
almén par en momént
par véder quel che às dént*

el ciél smamì...

*l'è nùgol, crùo, pù griš
 el ciel, capèl smamì
 e tut entórn colori
 de autùn che pòrta 'l sòn*

*le föie che le cròda
 le fà 'n rumor soméš
 e gh'è 'n schiràt ferùscol
 che 'l ciùta för dal nìo*

*profumi snièchi e fiši
 del bósc' che và 'polšàr
 e ancor 'na ràma séca
 scavéža 'l dì che tâše*

*e pò tut cèt 'ndel ciel
 calúma 'n ràgio mòrbi
 caréža ciàra e tèndra
 de luna 'mpašionàda*

*mi 'l sài che ti
 de dént 'ndél cör
 te néghes 'ndei colóri
 de stó respìro tébi*

*e 'l sòn che 'mbràga 'l bósc'
 'l te slùse 'nmèž 'ndei òci
 lašàndo a chi te várda
 quel dòlc che sès de dént*

paréva 'n fior...

*empiturà de ciel
caréža dale man
el cant našù 'nden sbrìgol
che stormenìs pašión*

*la géšia piena, sgionfa
cunàda a 'stó sušùr
e i còri che broàva
tegnèndose par man*

*paréva 'n fior sbocià
'nden dì de primavéra
quel bèl cantar ensèma
par šlanegàr pensiéri*

*en zaterér che vòga
'na létra 'la sò mama
'na nina nana dólcia
e 'l vöit drè 'n ùs de casa*

*gh'era dent tut mišià
el bèl e 'l brut ricòrdo
ma för da quei portóni
ne portàn drè 'l ciarór*

*valgùn che no desméntega
'l ne l'à desquoèrti al sól
con voze tèndra e fòrta
cantandoli 'nden fiòr*

*quel fiòr dei nòsi mónti
pitùra sui campigoi
'na bela Genzianèla
en nòm che parla al còr*

*Per il coro Genzianella di Roncogno con
profonda stima*

sušùri...

*sušùri de ti
 'ndén vènt sùt che sùbia
 e néo che sfalìva
 drè 'n ràgio de luna*

*sušùri de 'n còr
 che sènto pù arènt
 lašando 'n la léngua
 saór de ciarése*

*te vedo 'n quel spègio
 de dént pù vešìna
 coi làori che slùse
 e i òci 'mbarlùma*

*pò i šližega dòlci
 sfioràndo la pèl
 e i slànegà tèndri
 'l mè stómec' ſgaùš*

*l'è vöit come lóra
 che bràma 'n bòn vin
 ma pien sól de 'n slùser
 che sàs darmi ti*

*me mànches dalbòn
 coi tò bèi sorìsi
 con quel sentimént
 che sèntes par mi*

*švežìnete 'n pöc
 e scólta pù atènta
 che gh'è 'n oſelét
 che 'l cìciola dolc*

el nèno...

*a véder quel nèno
che 'l pòlsa 'n la bàta
serén cóme 'l ciel
che ancöi l'è pù azùr*

*se s'ciàra 'l pensiér
dré 'n ràgio pù calt
se spiana la vita
su 'n tèndro sintér*

*l'è 'n fior che 'mbarlùma
quel dòlc poiatèl
e tut el sò mondo
l'è 'l còr vòš par élo*

*e qoànde che 'l sgnìnfia
ciamàndo marènda
l'è dìrve 'l sò amór
strengiù 'nden strangóš*

*l'è 'n bòzol de röša
che 'l vènt nol smarìše
l'è 'n gròp che 'rvesìna
sentirse 'l sól dént*

*per Alfonso, un cuccioletto nato stamattina alle 9.20 e per
Valentina... la bimba di un amico*

*vàrda...**ciel*

*azùr che te 'mbarlùma
e 'l strània i tò pensieri
'l pešéga a snugolàr*

vàrda

*che bèl chi 'ntórn
arènt al còr broènt
vesìn a mi, pù sgiónf*

scòlta

*'sta nùgola che pàša
e tut che par rinàſer
dedré a quel ràgio tébi*

pòlša

*sui sogni tòi pù bèi
ninàndotei arènt
strengèndotei par man*

šàgia

*lì 'n lònga i tò sorìsi
quel bòn saór de raša
che 'l te caréža dént*

canta

*quel che sèš ti par mi
'ndei tò colori s'cèti
che 'nlùmina i bèi òci*

vàrda

*la luna che la ciùta
par darne de scondón
en momentin enšèma*

*vešini a 'n fiór
che naše dént*

aimisiù...

*parole 'nde 'na léngua 'n pöc forèsta
che 'i dìš le dàghia 'n dòlc
pensier da l'anima*

*ma 'mi me vèn fòr sól
'n trentìn, pù crùo e machégn
en sentimént che sbròca de pašión*

*se ti no sèš vešìna
al pèt che smàca
en sbrìgol dént de mi broènt me 'mpìža*

*pensando ai òci tòi, sèš la caréža
che me 'mpieniše 'l dì
tegnèndome par man, ligà 'l tò còr*

*e ancora stà parola stramba e tèndra
la nàše 'ndel tò sogno
e la me sbòcia för dai làori sùti*

*aimisiù, bela matèla
aimisiù, bèl fiorelin
aimisiù, bèl sól slusènt*

menùdole...

*strùche 'ntórn a 'n àrbol vio
le se 'ntòrtola rabióse
come 'l fus en moment sól
quel strucón che no feniše*

*e le créše fòrte e dólcie
dando fiori che scantìna
bianchi, azùri e color pèl
i stralùna stó bel véder*

*pò le slarga i braci al ciel
strangošàndo 'n ràgio tébi
rampegàndoše su 'n cima
par vardàr el sól che nàše*

*e se 'l ciùta 'ncor drè al mónt
el ghe dà caréze mòrbie
come 'l fuša 'l còr che bâte
qoànd che 'l vede amór che vèn*

*e sti fiori par sìa raša
che se tâca fîša 'l pèt
come qoànde che me strénges
par cantarme 'l tò pensier*

el mandolin...

*entànt che 'l sól el žéde
li sóta 'l pontesèl
al sòn de 'n mandolin
se sènte 'n cant che strània*

*me par 'na serenàda
che stébia 'n cìn stà séra
'sto profumàr de fiori
sbociàdi 'mprèša, bèi*

*e 'l sòn devènta làgrime
che rùga 'l viso cèt
lašando 'n sólc' 'ndel còr
savèndo che ès lontana*

*quel sguažaòrt che spande
no l'è pašión che strénge
l'è sól che se ti ès chi
gh'è 'n sól che mai smarìše*

*gh'è 'n ciel che è sèmpro azùr
che 'l slùše dént 'ndeí òci
gh'è 'n mandolin più bèl
strangóš dei mè pensieri*

séo 'l nòs sól calt...

*rabióse, dòlcie
revèrse, tèndre
vesìne sèmpro
strucàde al còr*

*savéo far bèl
col vòs ninàrlo
strengèndo fòrt
chi gavé dént*

*ve nàše 'ndòs
la primavéra
come fùs fiori
che sbòcia 'ntòrn*

*séo 'l nòs sól calt
qoàn che tut scàmpa
e resta sól
vòse caréže*

*saór de mél
'ntacolà l'anima
compagñe al pàš
sgéve de amór*

l'è nòt... 'ndel còr

*nòt carugenósa
che scònde pensieri
de luna spavènta
scondùda dré al mónt*

*e 'l ciel che tàše cèt
silenzios endén cantón
pitùra 'n pù bel ràgio
su 'n mèž 'le cime spìže*

*pò tut entòrn sfalìva
de fiori ròši e giàldi
me pàr sia 'n nò de bàta
par destempràte dént*

*e mòrbi 'l paš se pòlsa
'nden tàser che 'nšordìse
al ciciolàr ferùscòl
del cant de chi è vešin*

*téi várdeš sóra acòrt
quei bòžoi tèndri, cari
giardin de la tò vita
crešudi arènt al còr*

*g'as dat caréže mòrbie
tegnèndotei par man
e 'l tò soriso dolc
l'è 'l sò ricordo, fiš*

*sèš sèmpro chi, volèst
vesin al fior del viver
e mi ghe l'ò vist dént
quel sól che rege 'l paš*

*camìna pan pianìn
su stò linzöł de fiori
e volta l'òcio 'n cìn
che gh'è 'n pensier par ti*

*par sèmpro chi
arènt a chìche ès ti*

E' il ricordo del viso di una persona importante un pomeriggio sui monti ai Pradi dale Fior a Valflorianà... quest'estate

aùžeme 'l cör

*aùžeme 'l cör
strengèndote fiša
arènt ai pensieri
che slànega dòlci
momenti pù tèndri*

*aùžeme 'l cör
dišendo coi lìori
che sfióra la pèl
quel tò dindonàrte
sul cant dei mè sguardi*

*aùžeme 'l cör
âlisàndome 'l paš
con quei tò bei òci
castègne broènte
che 'ncànta i mè sògni*

*aùžeme 'l cör
sintér del mè vìver
careža che nìna
de dòlcie ciaréše
saór de domàn*

*aùžeme 'l cör
che 'l rèštia par sèmpro
slusènt cóme 'ncöi
che sèš chi de dént
cunàda sul bói*

el cör che sgóla...

(S. Valentino)

*l'è cóme 'n gardelin
el cör soléo, che sbògia
sgionfando 'n pöc el pët
strengèndote lì arènt*

*el vent 'llo nina pian
su 'n ram de pin che slùsse
a la rosàda fresca
de 'n dì che par de istà*

*e 'l žifola contènt
vedèndote serena
che 'l spètes braciavèrte
par darghe 'n basetìn*

*par fàrghe sentir dolç
quel tébi amor che nàše
lì 'n mèž ai òci mòri
che i lo scolòbia dént*

*e 'n sbrìgol, 'na caréža
pò 'l sùbia 'n pöc pù fòrt
par dirte che l'è chi
vešin al cör, vešin a ti*

i nìnoi...

*col sól cóme 'n cestón
e 'l vènt sbriêgolin
vardàndo la Marànza
el ciel par nìnoi griîsi*

*se sente odór de néo
pan pian i dì i se slònga
e tut entórn el bosc'
par desmišiàrse rùgiol*

*calùma 'n fior 'ntrà l'erba
drè a 'l scampanàr del tèmp
ghe par sia mésha prima
ma 'n vél l'è lì che'l vèn*

*quel ciel l'è 'l nöo paiažo
che scherza e ride fiš
ma 'l fior che vârda e spéra
el tórrna al sò paion*

*la se swizina grîsa
la primavéra tébia
par dàrghe al fior che nàše
en migenìn de amor*

*e noi 'l gaterén lì
vesin al ciarešâr
dove te ho vist de dént
l'ištâ che sèš par mi*

el ciel maródec'...

*el ciel tut griš
e 'l sól 'n pöc màoc'
che 'l ciùta föra tébi
a 'mpiturär le föie pàše*

*come na bâta bianca
farfala en gàida al vènt
se sente odor de néo
'ndel nùgol ciar pù spéš*

*i làreši 'nrosàdi
el par che i dòrmia cèti
entànt che 'l ciel maródec'
fâ svešinàr l'invèrn*

*vardàndo 'l ciel azùr
'ncastrà 'ndé lana mòrbia
g'ò 'n bel pensier de ti
con 'na strožàta 'n man*

*e rudolóni e rìder
lì 'n mèž 'la néo pù bianca
giugàndo, matelòti
come che 'l tèmp ne spètia*

*le guance róše e sgiónfe
e i òci che se varda
strengèndone 'n pò arènt
par destempràrne 'n pöc*

en lumìn a òio...

*tut taše 'nde sta nòt
e 'l ciar de luna
che ciùta för dedrè al Bondon
compagna i sogni, dolc'*

*dale coltrìne a piži
delicàt come 'n pitór
disegna sóra 'l lèt
'na terlaína a fiori*

*arènt, sul cašabànc'
en lumesìn 'mpižà
la fiama fiša e amica
me tèn più calt de dént*

*a volte 'l par che 'l zédia
e tut entórn scurìše
ghé manca 'n pöc de òio
par dar sfiamàde al cör*

*mel tègno struc' a l'anima
quel lum che è mè compàgn
mel várdo come 'n fior
portàndomel par man*

*ma 'nde sta not più scura
la fiama la šmariše
se l'òio del tò cör
nol la mantèn più viva*

*e 'nden momént el sbrigola
lašandome speranze
ninàndome 'l polsàr
che a l'alba 'ncor sìa lì*

en mèž al vent...

s  s c  me 'na farf  la
che   g  ola s  ra 'l v  ent
nin  da come f  ia
strengiùda ar  ent al c  r

*te pògeš berechìna
par carežàr le man
ma 'n sófi molešìn
te fà levàrte al ciél*

sès el colór de vita
che me 'mpitùra dént
cantando serenàde
che i sògni pàr pù bèi

*ma ti te sènteš strùca
pogiàndote pan pian
e 'n réfol tébi e mòrbi
l'aída 'l tò fogàr*

*voría tegnìrte arènt
'nde le mè man broènte
dichèndote 'n soriso
che a mòdo mè se pànde*

*ma 'n momentin vesîna
te par de star pù bèn
e 'n migenìn felize
te slàneghes de dént*

*te strùco fiša al cör
dišèndote i mè sogni
ma dént a quei bei òci
ti no te sènteš mèa*

el lac' de arzènt...

*pareva 'na canzón
el lac' de arzènt sì cèt
che te ninàva 'l còr
strucàndote 'n pò arènt*

*e véder quei bèi òci
slußeneti al ciar de luna
me à fat sentir broènt
quel sgrisòlon de ti*

*mél sènto 'n mèž a l'anima
e mél sdindòno 'n pòc
còme 'na nina nana
sóta 'n bel ciel slußenent*

*l'è 'l tò sentirte dòlcia
par chìche g'as veśin
l'è quel volérme ben
quel ciciolàr felìze*

*l'è 'n bal a 'n fior che nàše
scaldà 'nle man pù tébie*

'na partìda a dóbelón...

*denànzì a 'n bicér
de žàibel da Cembra
ne fén sù na ghèba
e 'ntant cala 'l sól*

*la val tuta róša
col ciél che par vio
e 'l sguardo lontan
pò 'l Négro che l'érge*

*tiran för le carte
lavagna, gešét
sta séra l'è vèndro
ghe fén véder noi*

*'na deša chi a mi
ti cala quel re
ma sès 'mbriac'?
calarte gió 'n re*

*no farte 'ntortàr
i è primi de man
par mal che la vágaa
l'è póniti a balón*

*e 'l sèguta a érger
'na bira, 'n quartìn
e sta calivèrna
fà sempro pù nòt*

*e 'l gès dapartùt
le braghe pažòlde
e tuti che i ciga
dai chi, mòla lì*

*e pò 'nde dói man
i vénce quei altri
capòt, dóbelón
no tègno pu 'l cònt*

*l'onór, te l'ài dit
došéves tegnirlo
quel sète de spade
l'è sta 'na pelàda*

*enveži, žucón
ti giùghes da sól
entànt lì dré 'l banco
gh'è l'òste che ride*

*ricordi pù bëi
de 'n giòc pù difižil
pensieri che strùca
che 'l par che sia 'ncöi*

el còr de légn...

*se 'l fùs stá 'n tòc de tía
quel còr che às empizá
la fiàma che 'l darìa
nó la saría sí fòrta*

*no só quel che é sužèst
de dént 'ndé stó mis-mas
ma 'l bèl che me destèmpra
l'é 'n sól che me caréza*

*e 'l vènt che a volte 'l sófia
la fiama 'n pòc' el cùcia
ma 'l còr de legn che l'arde
nol žéde nànca 'n pél*

*de dént el g'á stà storia
che 'l lo mantègne vío
paziènt, el brùsa dént
e 'n pòc' sfalìva pian*

*se céndro ti no 'n vöös
svešìneghe ogni tant
en rametin de dàša
che 'l dàghia ancor pú calt*

*veràs che 'n primavéra
drè a 'n sól che sliga l'anima
quel còr che scalda pian
sarà 'ncor lí, broènt*

te l'ai gatàda dént...

*te l'ai gatàda dént
sentèndo la tò vože
vedèndola 'ndei òci
che g'à 'n pensiér si vío*

*l'è stà 'n ricordo fiš
de quei che strùca 'l cör
sentìr en fil de vóže
che 'l se la cùna arènt*

*m'ás palešà i sorisi
e 'l sò volérve bèn
quànde ho sentì: la mama
l'è stà 'l pù bel pensier*

*m'à töt el fià de bóca
trovarla 'ndei tò sguardi
e 'l sò parlar me spónge
si dolc e 'mpašionà*

*l'è 'n àngiol che te végia
che 'l cùna 'l matelòt
quel fior sbregà si 'mprèša
che 'l me soméa 'ncor lì*

dént al to cör

*(per Claudio e il ricordo di Silvana che ho sentito
nelle sue parole stamattina)*

la sgéva...

*la s'é 'nfrižàda fiša
'ndel còr che pàr madùr
sgionfá dala pašión
che s'é scondùda dént*

*paréva 'n fòc de tía
che sfalivàva 'n pòc'
ma la g'ó dént ancora
e 'l temp 'l la fá pú méa*

*la s'é scavada pian
quel níó de dént al pèt
fašèndose cunàr
come 'nden giòm de bàta*

*e me la strùco arènt
vesìn ai desidèri
e 'l me pensier domàn
lé 'n pòc de calt solío*

*par destempràrla pian
par carežàrla tèndra
par dàrghe amór broènt
che spónge cóme 'n fior*

'na làgrima de mél...

*restarte arènt en pòc'
vesìn, strengiú ſ̄manióš
e véder dént quei òci
quel sbrigolàr de mi*

*sentir le tò caréž
che mé se ſ̄liſa adòs
e 'l dólč saór de mél
che te 'mprofūma i làori*

*l'é 'n quela lagrimòta
che scàmpa de scondón
la rògia beſevìda
che me 'ndolciſe 'l còr*

*e man che pàr sorìſi
che sento strùchi al pèt
me fá sentirte chi
coi tò sorìſi véri*

*sèš sól de primavéra
che s'ciàres dí pú grévi
co'n sgiànz de calt che 'ndóra
dal tò bèle viso avèrt*

*me fâš volérme bène
se sèš 'ndeí mé pensieri
e 'l vél che 'l pàr 'na ròſa
m'à fat gatàr el bèle*

en fior spavènt...

*gh'è 'n fior tut ròš, selvàdec'
enmèž a 'n prá, scondú dal vènt*

*le föie séche a braciacòl
le se lo nìna 'nden strucón*

*vedèndol vío šlušènt, pašàndoghe vešin
me vèn de carežàrlo 'n pöc', pan pian*

*ma gh'è 'n sušúr 'nden vènt ferùscol
che 'l ferma fiš la man pàr aria*

*e 'nden momént dré al ciél
ciùta för dòlc, en sgiànz broént de vita*

*l'ombría la lo caréža, tèndra
quel fior spavént che créše*

*lašàndo 'n pàže 'l viver
de chìche vòl star sól*

*restando arènt pàr sèmpro
qoànde che 'l ciàma fòrt*

augùri...

*gh'è quel tò bèl soriso
che te ris'ciàra i òci
e fà star bèn, feliže,
quel fior che g'as lì arènt*

*e i ani che è pašà
strengèndola pàr man
te à fat polšàrte 'n pòc
vešin a chìche bràmeš*

*ma 'l pàr che 'l tèmp già nà
'l sia sól 'ndéi tòi cavèi
e nò 'n la vóze dòlcia
che sgóla fòr dal còr*

*g'as sempro 'n dòlc pensier
par chìche te è compagna
'ndé quel sentirte gióven
col tò parlàr sinžero*

*augùri cari e dòlci
che 'l tèmp nò 'l finiš mai
e 'l pòrtia arènt a noi
quel tò sorìder bèl*

*augùri dìti 'mprèša
par nò robàrte 'l viv'er
che arènt a 'n sól che slüse
noi te angoràn ancór*

*setantaùm i è tanti
par chìche è 'ncor lontàn
ma noi savén che dént
gh'è 'n gióven còr che bróa*

picàde al ciél...

(la soreglìna)

*en cròž alt e belìšem
picà su 'n ciél che spónge
empiturà, e sì bèl
che 'l pàr che 'l sia 'l tò vél*

*spiegìà 'n mèž a 'na póža
che 'l par 'n smeraldo vert
en sbrìgol 'ncolorì
da 'n fòrt sušùr de vènt*

*e i òci tòi che slùse
en de stó paradiš
fašèndome sentìr
che sèš lì sól par mi*

*ma pan pianin 'ndel vènt
'na vóze mai scoltàda
la pòrta al còr 'na storia
de fâde e de caréze*

*gh'è 'n bèl anèl de mùghi
che strùca 'l ròš che bóie
e 'l fà sentirne nòši
lì sóta 'l sól che ciùta*

*m'ás dàt en bèl momént
lì dént quel pèt che bróa
m'ás dit rèsteme arènt
fintànt che 'l sól el žéde*

*lasù 'ndéla sò caša
te ho ritrovàda dólcia
e 'ndeい tò sguardi gh'era
quel sògno che g'ò dént*

en boschér enamorà...

*'na camìsa a qoàdri róši
coi botóni denžolàdi
sota 'n sól che 'l bâte fiš
gh'é 'n boschér enamorà*

*dént en mèž a 'n fâš de rami
che 'l desbrìga par far ciàr
bâte fòrt en còr che bróa
come bóra par tambúr*

*pó la slìzega pú 'mprèša
'nden boál che pìca fòrt
e 'l žapìn che 'lla strašina
ghe soméa pensier de ti*

*nó 'l la sènte la fadìga
el nòs òm selvàdec' dòlc
el g'á 'n mént sól quei tòi oci
che i ghe diš che sèš lí arènt*

*ma 'ndel mùcio che se sgrànda
resta sèmpro 'n fil de ciàr
che a vardàrghe 'n méz atènto
el ghe tróva dént quel bèl*

*che ghe dàš qoànche l'arìva
strac' da 'n dí che mai ruàva
che ghe dàš col tò soriso
che 'l lo fá sentirse bèn*

*gh'é 'n boschér enamorá
che 'l te sènte 'n ognì pàš
che 'l te véde 'n mèž 'le bóre
che ognì ànda l'ei par ti*

sentirmé sò...

*vardando 'l ciel azùr
che žede a nòt che nàše
de drè a quel mónt che slùše
ghe 'l mè pensier pù dolc'*

*e 'l sól che và 'ndel cùcio
se strénge arènt pašión
che par rosàda fresca
caréze a 'n còr che bróa*

*quel bèl colór dei cròži
che par el sò vél šliš
pitùra stó polšàr
tegnèndomela arènt*

*se léva 'n òra fresca
che vis'cia i péci strachi
strušiàndošeí bèi nìnoi
robando 'n fum de rasa*

*'ndel pèt en sbrìgol tèndro
bocàda de aria dòlcia
con éla par profumo
come 'n bel sògno, adèš*

'na tónda ai pòrtei...

*en sól che s'lùse
e 'n calt che tàca
'na tónda 'nsèma
'nden bél paés*

*dedrè 'n cantón
via par na fràuna
gh'è 'n cògn de sàš
che rége 'l ciél*

*e la ragiéra
la scònde nìvi
de röse röše
de umori dòlci*

*gh'è drè 'n bél viver
pašá via 'l pòrtect'
endéi soriši
de 'sté putèle*

*e 'l dindonàr
de festa granda
fá sentir fiši
còri che bróa*

*me gàto ciàcere
che sá de casa
e snašo odori
de 'n magnàr san*

*e 'l dòlc profumo
che tira 'l pàš
ne avèrge 'n bòmbo
pien de dolcéž*

*e arènt a mi
le man 'nle man
me pòrto 'n fior
che slùse al sól*

*l'è 'n fior selvàdec'
che sá de mél
ma 'l laša 'n bóca
'n saór serén*

*no sài se 'l cògn
l'aba 'utà
ma 'l viać a Dén
l'è 'n pàš dré al còr*

destràni...

*destràni de quei òci
che mé se stréngue addòš
e par caréže mòrbie
che stébia 'n pöc el cör*

*destràni del soriôso
che 'l pâr en sól de istá
rumór fiš de farfâle
cunâde pian dal vènt*

*destràni de 'na vóze
che me compâgna i dí
de quoânche sèš vešina
arènt a 'n sól che bróa*

*destràni de quel vél
che pâr de séda šlîša
e 'l tèn cóme 'n linzöł
scondìudi bëi pensieri*

*destràni del tò visô
si dòlc che 'l pâr de mél
che 'l mé sá sèmpro dîr
en migenìn de amór*

la sósta...

*en méz al còr
sento na sóšta
ennànzi e 'ndré
la canta tèndra*

*la strénge strùca
la pòlša céta
ma l'èi si fòrta
che nó la žéde*

*l'è 'n amór bèl
che nàše dént
e 'l vive arènt
pensando a ti*

en fior de néo...

*su 'n ram de láreš
che pàr secù dal sól
ò vist sí delicàt
en fior de néo
che mé paréveš ti*

*poštà 'ntrà i rami
spetàndo 'l sól che lévia
lása a chi várda
con ti 'ndé l'anima
en pöc de bél par él*

*e sí ligér che 'l pàr
no 'l duráš gnènt
slàrga 'n sorišo
su odór de râša
che fòrt te stébia 'l cör*

*quel fior paréveš ti
sì bianc, sì puro e bél
che 'n frét pitór
autá dal sól che žéde
disegna a mòdo sò*

*e 'nden momént
el sól che rége 'l pàš
lo stèmpra arènt
con 'na caréža
che pàr portarlo vía*

*pò gió dal ram
'na làgrima de fior
che 'nden sfiantúgem
mostra 'l tò višo
cómo 'nden spègio tónt*

*e 'l fior che se deléva
dal ràgio calt del sól
devènta 'l sanc' del bòsc'
che 'l tèmp sbocerá 'ncòr
dal cör scaldá pù pian*

en botón de oro...

*sentà su 'n ponteșèl
a l'ombra de la sera
de röse 'n ciel șmarì
me 'ndriža al tò pensier*

*lì dré a quel nùgol scur
ciùta tașendo en bòžol
de òro 'l pàr che 'l slùsia
entànt che 'l còr strangóša*

*ma arènt 'na stéla brìla
che 'l pàr che fusti ti
che vàrdes da lašù
cóme mé sènto adèš*

*te vedo 'ndé quel sbògl
che 'l fà stà sera sgiónfa
de bëi pensieri a ti
tegnèndo compagnìa*

*e pian el ciél se 'mpiža
come 'n crivèl su 'n lum
mostrando amór broènt
'ndel slúšer arzentà*

*e ti che pàreš chi
arènt al desidèri
ti me somées sèmpro
quel bèl che g'ò chi 'ntórn*

sèš el mè sogno bèl...

*ligér,
cunà da 'n réfol de profumi
spavènt, che 'l pàr 'n scoanìo
l'è 'l pètalo de 'n fior
de acàž, madùr*

*e 'l bàla,
enmèž al vènt che 'l sà de ràša
pogiàndoše pan pian
come caréža mòrbia
sul višo tò sì bèl*

*sorìdeš,
cómé la mél pù dòlcia
con quel tò vél sì mòrbi
che mi me pàr nà röša
farfala mpiturà de arcobalén*

*e sèš par mi,
con quei bèi òci fóndi
castègne che pàr bràše
che me rebàlta 'n tèra
'nden nùgol de colóri*

*e 'l bàla,
ancor pù 'mprèša al vènt
che 'l lo fà splindernàr
contènt, d'èšerghe chi
con el piažér de viver*

*sorìdeš,
na vòlta 'ncór en pù
e 'l sguardo tò si caro
me fà sentirte dént
el ben che g'âs par mi*

ma gh'è valgùn...

*ma gh'è valgùn arènt
ànca 'ndei dí pù tòrboi
quàanche te pàr en sgrèben
ànca 'l sintér pú còmot*

*ma gh'è valgùn che bròa
par farme sentir fòrt
en calt che 'mpìža l'anima
che 'l fá sentirme vío*

*ma gh'è valgùn si caro
che 'l me stá arènt empó
ànca se són lontàn
vesìn sól còl mè èšer*

*ma gh'è valgùn 'nden fior
che sbòcia al sól pan pian
che slarga 'n pòc le fòie
par destebiàrše cèt*

*ma gh'è valgùn 'ndel spìžec'
de st'aria sbrigolina
che me desmìsia i sògni
ma 'l pàr caréže mòrbie*

*ma gh'è valgùn 'ndel šlúšer
dei òci töi si dòlci
che slànegà i pensieri
ninàndoli 'ndel mòrbi*

*ma gh'è valgùn arènt
l'è 'n fior de primavéra
che me se strùca al pèt
dišèndome 'l só amór*

*ma gh'è valgùn che ès ti
e me caréžes dòlcia
e i làori sùti i tàše
parlandome col còr*

en fior de ciareñàr...

*'nden nùgol de cavèi
strengiù che 'l pàr en giòm
veñin al tò soriñò
gh'è 'n fior de ciareñàr*

*tut bèl davèrt al sól
l'ilùmina 'l tò viñò
e 'l s'ciàra i tò bèi òci
che várda 'l ciél azùr*

*e 'l te 'mpitùra dólç
quei sguardi che me sbrìgola
colór che àverge l'anima
l'è fior de primavèra*

*e 'l sól che te caréža
te fà slusènt el vél
che 'l trema a 'n vènt ferùscol
'nden spižec' de pašión*

*te sènto 'mprofumàda
da 'n vènt de ràsà fresca
che al còr che tàsè cèt
ghe nìna pian el pàš*

*te šlànzes lì sul prà
e 'n dindonàr lontàn
me fà sentìrme arènt
stó fior che stréngio al pèt*

*quel šlùßer dei tòi òci
che parla s'cèt da dént
me fà polšàr tramonti
vesin a 'n bòžol bèl*

entórn al lác'...

*ti che me tègnes strùc'
e mi me càrgo 'l càncchen
e pó te várdo fiša
'ndei òci töi de braâsa*

*e 'n fior de persègàr
te ilùmina 'n pó 'l sguardo
felìze cóme 'n mìn
chi arènt al lác' che tàsce*

*le man endele man
e 'n baôso e na caréža
e 'l pèt che 'l bâte, fónt
vardando 'l tò soriso*

*gh'è 'l sól che vá giò 'mprèša
ma cóme 'n brâo pitór
ne lâša 'n ciél colóri
che scalda amór broènt*

*e ti che sèš lí cara
sintér del mé domàn
me diš con en strucón
caréžeme 'n pó 'l còr*

en sògno pròpi arènt...

*savér che ès chi
vešina 'l cör
che me carézes mòrbia
con quei tòi òci dòlci
e me 'mbarlùmes l'anima
quànche te sènto arènt*

*l'è 'n réfol calt de vènt
che mé se strùšia 'ndòš
le tò man bèle šliše
che me travèrsa 'l vél
fašèndome star cèt
come 'nden nío de bàta*

*sèš ti 'l mé polšár strac'
su 'n cìma 'n sgrèben ért
sèš ti quel sól che šlùše
'ndel cant de primavéra
'ndel žifolàr contènt
de 'n ciciolàr de ošèi*

*e 'l cör che bâte 'l pàš
'l se nìna 'ndeí tó sguardi
che mé fá sentir tò
che fá sentirte mèa
còme che adèš el sògno
sia 'l nòš volérse bèn*

'na luna che 'mbarlùma...

*gh'è 'n ciél 'na luna
che mé 'mbarlùma i òci
strucàda 'n mèž ai ràgi
de 'n sól che slûse fòrt*

*me pàr che fùsti ti
quel migenìn de ombría
che griš, caréza 'l sgiànz
par farse dar calór*

*'nden atimo sèš chi
veñina a mi, lì arènt al sól
ciarór che avèrge 'n anima
scaldada dal tò amór*

*e torna 'l sól pù bèl
vedendote si cara
che rìdes fòrt col còr
doman sinžéro e ciar*

'na róndola che sgóla...

*l'ò vista 'n mèž al ciél
'nden dí de primavéra
sgolàr libera e scìura
portar ramét de fiori*

*e 'ntrá le ciasche nude
che spèta 'n fil de vita
quel ciciolàr contènt
me pàr 'na serenàda*

*e fiori vèrs el sól
nel vènt saorì de ràâsa
l'é làgrime del bòsc'
che smòrbia i sò colóri*

*e tut chi 'ntòrn l'é 'n sbrìgol
de còri che sobàte
soménze vérde al vivèr
de 'n schiratèl ferùscòl*

*l'è 'l tò soriñò dòlc
che me soméa stó ciél
l'è 'l tò strucàrte arènt
che me fá 'l viver bel*

8 marzo

*l'è 'l nòs saór de vita
sti còri sconošùdi
che ne compagna 'l paš
par desligàrne l'anima*

*le fén patìr, a volte
ma se nó le ghe fiša
no ghe saría 'l nòs èšer
che 'n dói devènta vío*

*le ne careža 'l viver
strengèndone lí arènt
fašèndone sentir
l'amór che le g'à dént*

*e 'l òto marž l'è festa
par sté compagne s'cète
ma ghe aoguro dal cör
che 'l viver sia 'n bel fior*

*arènt, vesîne a noi
che a volte nó savén
le sò pašión che slánega
el sò volerne bén*

*e par en dí de pú
mi te vöi star vesîn
par farte sentir viva
sentirte ti de dént*

*par darte tut el cör
che no són bòn de scònder
par darte tut l'amór
che 'l te sìa aút, sinžero*

el matelòt...

*l'è 'n nèno picenìn
te 'l strùches fòrt al pèt
el pàr si molesìn
che 'l fá sgionfàrse 'l còr*

*veśin a la sò mama
che la lo nìna arènt
te pàr che 'l mondo 'ntórn
nol fùšia mai stá gnènt*

*gavèr en oșelét
strengiú 'nden nío de bàta
fá 'l viver pù segùr
che 'l sól sia 'l vòs doman*

*l'è na caréža mòrbia
che 'l cerca de avér sòa
par rènderve coi òci
el bèn che savréo darghe*

*e man endela man
ninàndovelò 'n pöc
gavréo 'l colór del ciél
che ve compagna tébi*

*Dedicato a Luca Maranzano e alla sua compagna
Barbara per la nascita del piccolo Pietro.*

âsgrèben

*ho vist en prá
poštá su par la còsta
come 'n slusèrt su 'n sàš
âslanzá lí al sól*

*paréva 'n âsgrèben
tut séc' e spini
e 'n mèž en paradìs
dói fiori azùri, sói*

*e 'n dí veràs
se arènt te âslonghes
che bel colór, nasú da 'n rovo
scondú da làgrime del ciél*

*l'é 'n prá che sgóla
de viòle tèndre
de röse bianche
che 'l sól le s'ciàra*

*pareva 'n âsgrèben
tut séc' e spini
ma 'l sgiànz de fiori
g'à 'mpiturà 'n pó 'l cör*

e 'l cör el tase, sút

*e 'l scólta da lontàn
na vóze sí spaònàta
che tàše quel só amór
strucá de dént a l'anima*

*e 'l pàr en fior smarí
de 'n colór vío,
paší dal vènt che spìzega, ferùscol
lašàndo 'ndrà pašión*

*e 'l ciel l'é lí
che 'l várda sóra tórbol
e 'l strénge fiš 'nle man
l'amor che nó vöö dir*

*e 'nden cantón scondú
gh'è 'n nèno dré 'n pensier
có 'n sgrisolon che slànegà
e 'l cör el tàše, sút*

*e ti ghe várdes dént
se 'l sò sentirte arènt
l'é istéš al tò destràni
ma 'l cör el te pàr nút*

vardarte i oci töi...

*e sfalivàva pian
entànt che té 'nscrosàvo 'l sguardo
su 'n mèž a 'n bòsc'
che te sentives tò*

*parole vére för dai tò láori
denànzi a 'n bèl
che stormenìva l'anima
vešin a mi*

*caréže al còr
strucóni fiši
e amarse fört
lì sóta 'n ciél che sbrigola*

*l'è sól con ti
che 'l pèt el bâte fört
me pàr en mài
che 'ndriža 'l fèr en fiori*

*sèš ti con mi
són mi con ti
e dentro i òci töi
gh'è 'n sól che stébia l'anima*

che bèl sentirte arènt...

*che bèl sentirte arènt
quànche léva sú 'l sól
e desmiàrse pian
cunà dal tò soriô*

*che bèl sentirte chi
vizìna al còr
che me caréžes dòlcia
coi láori sula pèl*

*che bèl sentirte mèa
quànche coi òci sgiónfi
me diš parole vére
che nìna al calt pensieri*

*che bèl la vóze tòa
che cara me sdindònà
par dirme för dai òci
el bèn che g'às par mi*

*che bèl sentirte arènt
de dént a l'anima
e me scolòbies pian
par dàrme 'n viver dòlc*

el pitór...

*sgualìva 'n pò i pensieri
vardàr quel fil de giàlt
che avérge 'n dòi la tela*

*e nùgole de azùr
mišiàde 'n mèž a l'erba
confonde 'l prá col ciél*

*gh'è dént,
en quel colór
la vöia che às de viver*

*e 'l quadro, fermo, 'l mostra
quel rider tò contènt
de ti vešìna al cör*

*e i òci töi che slùse
par l'ùltim sgiànz de amor
de 'n brào pitór che sògna*

*lí dént, t'ò vista ti
arènt a l'anima
e mi, te sènto dólcia*

tí sèš quel ciel azùr...

*tí sèš quel ciel azùr
si pien de sól che slùse
e ilùmina i mé dí*

*tí sèš quel ciél che sbrigola
de vènti de pašión
e scalda 'n pòc el vièver*

*tí sèš quel ciél sí bel
che vedo 'ndei töi òci
quànche me penšes tò*

*tí sèš quel ciel de nùgole
che córe 'nnànzi al vènt
se sènto la tò vóže*

*tí sèš quel ciel seren
quànde me diž dal cör
el bén che g'ás par mi*

*tí sèš quel ciel rošá
che al sól de la matina
'mbarlùma i mè pensieri*

*tí sèš quel ciel che cerco
quànde lontana ti
sèš dentro al cör che bróa*

*tí sèš quel ciel che 'n dí
sarà la primavéra
de 'n tèmp che porta al sól*

*tí sèš quel ciel che 'nšèma
ghe sgolerén doman
su 'n lèt che pàr de bàta*

*tí sèš quel ciel che calmo
me strénge fòrt al pèt
ninàndome 'n pò al cör*

Rudi
2006

sèš come 'n oșelét

*sèš come 'n oșelét
cucià su le mè man
qoànche me vardés fiša
e parles sól coi òci*

*te sento sèmpro pù
ninàrte dént al còr
par farte voler ben
dișèndote 'l mè amór*

*e qoànche vâgo 'n volta
te làšo sèmpro arènt
en pochetìn de mi
par farte star pù bèn*

*parchè 'l strucasti al pèt
par farghe sentir calt
e 'l batìa fòrt par ti
vesìn a 'n còr, par mi*

par 'n amica...

*mel caréžavo come 'n fior
e mel strengevo arènt
come 'n popét che sgninfa*

*m'è sempro parest nínoi
i mè dolci pensieri
che 'l vent s'à portá via*

*e dentro 'n mèž al cör
'na nina nana trista
la me cunava 'n pöc*

*e 'l ciel desferenziava
sté nùgole da 'n sól
che nol naseva pu'*

*e come 'na vis'ciada
en brac de rovi spizi
me ha desmisià dal sòn*

*l'è 'n bus che par 'na lora
de sota 'i péi davèrt
ma 'l sól, corege 'l pas*

*e pian, con ragi déboi
e man che strenge l'anima
me tiro 'n mèž a 'n prá*

*che è propi chi vesin
dedré dal veder torbol
e 'l speta sól che mi*

*'sto cör, che par na grágola
se calma 'n pochetin
par farme 'n pöc polsar*

*par farme veder giust
nel fior sbociá su 'n ram
ancora 'n pöc de bel*

*e vozi de campane
lontan, su da la val
me segna 'l temp che ariva*

*che ariva par chi scampa
che core dré a chi è sórt
che speta, chiche ama*

*l'è 'n temp che vivras dolc
se sas volerte ben
se sès chiche g'ás dent*

per una cara amica, Vally, che in questo momento si sente tradita...

quel linzöl bianc'...

*quel linzöl bianc'
che sqoèrge 'n pò taṣèndo
quel cör si gròš che dòrme
se porta via 'l pensier*

*sgolàndo sóra i fiòchi
de néo che cròda bianca
par svešinàr 'n pöc l'anima
a 'n paſeròt 'nghiaciá*

*che cóme 'n primavéra
l'è saltá för dal nío
cercando 'n fil de sól
drè 'n sfalivàr che tàše*

*e tut entórn pàr bàta
ninàda arènt 'la vita
che sóta sta flanèla
la pòlsha 'n pochetin*

*arènt a 'n fior che spèta
vešin a 'n amór cèt
che 'nde sto tàſer mòrbi
se 'nsògna 'l sò domàn*

*e pian la cala bianca
sta qoèrta fréda e tèndra
par i òci paradìs
dei fiori cùna tébia*

*e me somées ti
sto delicàt concerto
de fiàchi a 'n bal portàdi
da 'n vènt che 'mbrùma 'l cör*

l'azùr del ciél...

*stó ciél azùr
netá da 'n fil de vènt
me fá sentirte i òci
veñini e 'n pòc par mi*

*e 'l ciàr che 'ndòra cìme
de bianca néo smalžàde
me diš várde 'l còr
se nó la g'ás lí arènt*

*cérca de dént quel fior
par nó sentirte tórc
cerca 'n quel pòc de amcr
de farte viver bèn*

*lontan da 'n sól che slùse
gavràs bèl calt l'istéš
e quel azùr che 'mbrùma
fará 'sto dí seren*

*e i dí che nó la gh'è
veñina a ti, par man
la sentiràš de dént
'ndel sól, che 'l scalda pian*

na luna che sèš tí

*lí sóra la Maràntza
postàda 'ndéna cùna
gh'è 'n fil de luna pàlida
en sbrigol de pašión*

*'na luna che sèš tí
che ciutes för dal stròf
ti fior de primavéra
a destempràr sta nòt*

*su dré quel cròz la cala
portando arènt saóri
che me recòrda 'n vél
başá coi láori miži*

*sta luna che l'è 'n sògno
dré 'l pàš la né compagna
disèndone dal còr
che l'scur l'è 'n strac' pensier*

e 'l ràgio che 'l la strenge
'nde 'na coltrìna ciàra
'l la fá parér 'n anèl
che voríá darte al dé

*par dirte a tí che bràmeš
che són serén con tí
pò 'l mónt el mé la scònde
ma mi la sènto dént*

el ciél...

*vardàr 'ntrá le coltrìne
'n azùr che càva 'l fiá
sbušá da 'n òcio pàlido
che žéde dré al Bondón*

*seréni i se palésa
quei òci töi che slùše
par dàrghe a sto momént
en migenin de calt*

*tegnèndo al còr arènt
le mé pašión rebúfe
che slànegà i mé dí
che fá spetarte, ti*

*e nàse su dré al mónt
en sól de primavéra
che pètena quei peci
come 'n bèl vél de séda*

*e sbrìgola 'n pò 'l vènt
su 'ntrá quel fum de ràša
e 'l žìfola pù pian
man man che 'l sól el dá*

*stò dí che slarga l'anima
'l me parla sól de ti
de ti, 'l me sól che slùše
de ti, 'l me còr che bâte*

*e tut chi arènt se 'ndòra
'l savér che ti sès lí
e 'n sól pensier par mi
me fá sentirte chi*

e vá gió 'l sól

*e vá gió 'l sól, pan pian
su dré a quel cròz, pan pian
portando arènt
pensieri a 'n bèl amór*

*e vá gió 'l sól, pan pian
e brila 'n pöc le stéle
strengendo 'l cör, pan pian
de amór che g'ò par ti*

*ven su tañendo, 'na luna ciara e limpida
che 'ndòra 'l ciel, la fá pensar a ti
e 'ndel ciarór che slùse sul pensier
te struco arènt, come che fusti chi*

*e vá gió 'l sól, pan pian
su dré a quel cròz, pan pian
portando dré
pensieri a 'n bel amór*

*e vá gió 'l sól, pan pian
e brila 'n pöc le stéle
strengendo 'l cör, pan pian
de amór che g'ò par ti*

*ma 'l mé cantar, el pòlsa 'n pochetìn
el ciel che córe, che sbrigola pašión
e tut entórn, i grili 'namoràdi
tàše 'n moment, par carežarne 'n pöc*

*e vá gió 'l sól, pan pian
su dré a quel cròz, pan pian
portando dré
pensieri a 'n bel amór*

*e vá gió 'l sól, pan pian
e brila 'n pöc le stéle
strengendo 'l cör, pan pian
de amór che g'ò par ti*

*e sùbia 'n ošelét, par dirne tut el bèl
de 'n ciel serén, che ne compagnia pian
fašèndone star bèn, le man endéle man
ensèma 'ncór na volta, con 'na caréza al cör*

*e ven su 'l sól, pan pian
su dré a le zime, pan pian
portando 'l calt
de amór che nàše 'n mi*

*e vèn su 'l sól, pan pian
e slùše sul tò viso
scaldàndo 'l cör a ti, pan pian
che sèš chi arènt a mi*

s'ciaràr la nòt...

*vardàr lontàn 'ndel vènt
el ciàr de stá giornada
'ndel ciél coi sò colóri
che te scolpìše 'l cör*

*vešin a chìche várda
quel che vèn fòr dai láori
par farghe sentir fòrt
colóri che smariše*

*par farghe sentir dént
tut quel che avén arènt
disegni entortolàdi
dal vènt che sófia pian*

*lašandoghe pù fiš
quel che me sènto mi
vardando sól có l'anima
'l regàl de stó momént*

*l'è sensažion sí fòrte
che me fá sentir giust
che 'l bèl che pödo veder
'l ghè sól se 'l sènto vío*

*l'è fàžile vardàr
coi òci miži e sgiónfi
ma 'l dár colór col cör
me fâ s'ciaràr la nòt*

*per Danilo e per una sua passione... accompagna
alcuni amici ipovedenti a sciare... bravo*

néo

*l'è 'n rumór gréo
che 'l la compagna
entànt che 'l fiòc
el cala bàš*

*e 'l sfióra i còri
par dar caréze
coi sò disegni
su 'n mèž al ciél*

*la bàla 'n pöc
su 'n valzer pégro
tirà dal vènt
che sófia pian*

*e tüt la squèrge
par dar al bèl
menùtti 'n pàže
par sé polysàr*

*che i fà spetàr
en dì più vío
quoàndo che 'l sól
s'ciarerà 'l ciel*

*e tüt lì arènt
par pien de bàta
deventà 'n nòo
che cùna i còri*

*che strénge a l'anima
amóri strachi
che spèta 'n volta
en fior che nàše*

che stéle stasera...

*en ciél pròpi ciar
sbusà cóme 'n cól
da lumi che sluse
e sbrigola pian*

*lontan drè a quel mónt
en mèž a la val
'na nùgola grisa
che sfrégola 'l bosc'*

*e 'l ciel che me várda
coi òci de ti
e làgrime sgócia
dal bèn che me vòs*

*pan pian el sušúra
te fàgo da qoèrt
par tuti i pensieri
che i sògni 'mpitúra*

*la nòt sì seréna
e dšlcia con ti
che 'ndrižes el còr
'nden sògno pù dòlc*

*e stéle che brila
lašando 'na strìša
che dùra par pöc
...el tèmp de speràr*

*i diš che a vardàrle
bisòn penšàr bèn
a quel desidèri
che g'ás 'ndé scaršèla*

*e sùbit se šmòrza
la bràša pù calda
e l'anima sènto
de éla, che arìva*

col sorišo 'ndei oci...

sóra 'l campìgol ért
en slàrc' de prà fà pòlsa
stropaié 'ncarolàde
profumi 'nmèž al vènt

lì 'nmèž en bàit de legn
la stala 'n qoèrt de scàndole
snašàr l'odór selvàdec'
e i campanàci i sòna

en cagn sbàia pù fòrt
spavènt, scàmpa 'n caorét
de dént de sera al stròf
'n putèl el mólge 'n pàže

l'azùr del ciel 'mbarlúma
pogjà sui peci stràchi
lontan la Brènta rösha
'nde l'aria 'n baticör

la pigna pàr 'n orlòi
che cònta 'n tèmp perdù
e me 'rvežìno 'mprèša
sentìr canzón che spónge

subiènt el cólp se ferma
quel bâter fiš se 'mpónta
e 'l cùco sóra i àrboi
el canta sò pašión

'na sióra 'nden sorišo
che 'l sà de råsha fresca
la 'vèrge l'ùs del còr
'nvidàndone a nàr dént

saór de dòlcie ampómole
'ndé quela torta tébia
vardarghe dént quei òci
te pàr che 'l ciel sia sò

l'è 'n posto 'nmèž al ciél
sel sènte 'ndei respiri
e tuti i nòsi amòri
'se slàrga fén al sól

po' la ne nìna, dòlcia
contàndone pašión
l'èi tèndra la sò storia
pàr 'na caréža al sól

per Raffaella della Malga Vernera, una persona speciale in un posto incredibile

Castelîr

*postà su 'n cròz
gió al Castelîr
emparmalós en castegnàr
ten d'òcio 'l río
come 'na strìa*

*el vârda l'àqoa
che a cólpi sgrìfa
sližegâr dôlcia
via 'n mèž ai sàši
polšâr 'n le möie*

*sùbit lì 'n lònga
tèndra 'na miöla
a le caréze del vènt che sùbia
se fa šlišâr
al sól che s'ciòca*

*ma élo cèt
el pâr che 'l pòlšia
scoltàndo 'n pàže
con 'nìo 'n la gâida
cant de maršóni*

*no se paléša
li 'n mèž le föie
le sò pašiòn
patìde muto
come piovèste da 'n ciel carùgen*

*la serenàda
l'Avìs 'lla tàše
come a cunàrla
'nden ciùf de bâta
negùn pù scólta*

*tegnìr su 'l màš
elîna créše
e 'ntórn cesóni
stófega i volti
resta sól làgrime de 'n dì che möre*

spetàr... el sól

*a l'ombra de na nùgola
che sqoèrge 'l sól che s'lùsé
'l se nìna 'nden cantón
spetàndo na paròla*

*l'e' lí 'n pöc malšaorì
dal vènt che 'l lo caréža
fasèndoghe sentìr
en frét che càva 'l fià*

*e 'l spèta, quel bèle fior
su'n pra' mordù dal vènt
'na man che 'l se lo bínia
par stréngerselo a l'anima*

*par darghe a modo só
quel migenìn de calt
che 'l lo fá viver san
strucàndoselo fiš*

*ma 'l dí che 'l se fá nòt
l'enghiàcia la roşâda
del fior che ha lagrimà
spetàndo 'n ràgio tébi*

*e l'ultim sgiànz de sól
che scàmpa för dal ciél
'l lo scàlda en menùt sól
e al fior ghe pàr matìna*

la casa...

*dedré a 'n porteghét
scondù da 'n portón
ghè 'n mondo che gira
davèrt vers al ciel*

*sù per nà scaleta
che sà de poesia
strucà su 'nden fianc'
te speta 'n soriso*

*che 'nlùmina fòrt
de bel e de calt
stropiae de legn
che ferma la not*

*e i oci sì bei
de chiche lì vive
te 'ndrizza 'l pensier
par farte polsàr*

*pan pian davergèndo
la porta sul nio
profumi de casa
che 'ndòra la vita*

*e i calma pasión
che lases defòr
sentandote giò
par far pòc rumor*

*e 'l sò bel soriso
strengiù 'ntrà quei muri
l'ilumina i còri
par farli star ben*

*e gates lì dent
saóri de casa
coltrine de fiori
che scalda la not*

*e qoànde la várdes
sentarse lì arènt
la sentes star ben
col sól sluser dent*

per la Francy, un amica

te canto nà canzon

*te canto nà canzón
par dirte tut l'amór
che creše dentro 'l cör
diſèndo, te vöi bèn*

*te scrivo pan pianin
el bèn che te vöi dar
che sèntes fòrt da mi
nó sò se 'l pöl bastàr*

*e tute quele volte che te vardo dentro 'i oci
mi gàto 'n fónt al cör, pensieri sól par mi
me gàto 'n mèž al pèt en gròp da deſligàr
che 'l ferma come 'n mur l'amór che g'ò da dar*

*te canto nà canzón
par starte più vesîn
par dirte còi mè sguardi
el bèn che vöi par ti*

*te scrivo dó parole
par farte compagnia
che dàghia 'n pòc de calt
a 'n cör, che è perdù via*

*ma tute le altre volte che nó sèš chi arènt a mi
en l'anima te cerco, par autàrme mi
e gàto 'n oselét che 'l sgóla via lontàn
che 'l cerca a mòdo sò, en nò su le me man*

*te canto 'ncór dói note
par dirte te vöi bèn
par carežàrte 'l cör
par darte tut l'amór*

*par darte 'n pöc de calt
che no ès ušàda ti
ma che par star ensèma
te strengerò 'l cör mi*

*e fòrsi l'è la volta che sèntes dént de ti
le ròbe bèle che me faš sentìr a mi
e torna l'ošelét sgolà su 'n ram lontàn
e 'l troverà par sèmpro, en nìo su le me man*

en bel paéš

*gh'è 'n bèl paéš
su 'n mèž ai mónti
endó che às lašà 'l còr*

*dove che 'n tèmp
en pöc lontan
no m'as dit gnènt*

*te l'ès tegnù par ti
strucà 'nde l'anima
ligà al pensier*

*ligà 'l pensier
che 'n dì
me avràsti vist*

*magari mai
però l'è adès
che tut fiorise vio*

*ma ti nó vös
binàr quel fior
come 'l sia tò*

*ti vös che 'l tèmp
te aùtia 'n pöc
a carežàrlo pian*

*a darghe amór
che nàše tébi
da 'n còr contènt*

par i spòsi...

*adès dedré 'quel ùš
'mpižà gh'è 'n fòc che sfòga
e dént 'ndei àci dòlci
gh'è 'n fior che 'l pàr en sól*

*se scalda 'l còr serén
tegnèndove par man
e i sguardi tendri e fiši
l'è 'na caréža mòrbia*

*pò tut par molesìn
se g'as vešin 'na stéla
che slùse e se smamìše
par stàrte arènt domàn*

per Elisabetta e Tatu, con un sorriso

l'è nòt senza stéle...

*caliva che creše
linzöl de coltrìne
l'è nòt senza stéle
pan pian smorza 'l dì*

*la tàše la val
'ngremìda lì al stròf
e ciùta spavènt
el brìgol de 'n lùm*

*pò tut enten cólp
se sfànta 'n pò 'l ciél
calùma la luna
sgionfàndo i pensieri*

*i šlànega fiši
šbrusór 'nmèž al pèt
l'è sògni che còre
sul còl babilòn*

*se smòrza la nòt
a 'n spižec' bèl tébi
la scònde quel bòžol
fioriše 'n bèl dì*

ti...

*ti, fior sì bèl
arlevà sù dal sól
emprofumà de vita
acarežà dal vènt*

*ti, anima me dólcia
careža strangošàda
sgualiveš i mè crùži
parlàndome pan pian*

*ti, 'n bel ramét de pin
che sà de ràša fresca
e avèrge i mè pensieri
ninàndoli sul còr*

*ti, mè sintér gualio
che régeš i mè dì
lagió dedrà 'n cantón
par farme nàr lontan*

*ti, bel pensier par mi
che gràmoleš quel cròz
che gràgola 'ndel pèt
se nò te sènto chi*

*ti, dólcia luna pàlida
che 'nlùmineš la sera
par dirme 'nmèž al scur
te vardo sóra mi*

*ti, sól de la matina
deléva 'n pòc de brùma
par dar na destempràda
che tèn desmišìa amori*

*ti, man che me segùra
se 'l ért 'l me tira 'n giò
fašèndome trovar
en pàš desmentegà*

*ti, ròša senza spini
mišiada 'nden cešón
pitùres de bèl l'anima
pažiènta de pašión*

*ti, stéla 'n mèž 'la nòt
che me 'mbarlúma i ci
vardando dent ai töi
sentèndoli 'n pòc mèi*

*ti, rošàda fresca e ciara
che 'n pòc šlišeš le föie
sgionfàde de rešón
par nàr dré al sò domàn*

*ti, mè caréža sola
me fas sentirme mi
da dént fin al tò bèl
colór che s'ciàra l'anima*

*ti, amor lontan che nàše
lì 'n mèž a 'n prà de fiori
che a véderte chi arènt
me lâša 'l còr solío*

e và giò 'l sól

*l'è 'n dì de aotùn
e 'l sól che me 'mbarlùma
me diš che 'ncöi l'è lòncc'
spetàr l'amor che arivia*

*'nde stà giornada bèla
gh'è sèmpro 'n momentìn
che penso ai tò bëi òci
che me sbalégia 'l còr*

*ma dentro i mè pensieri
sò già che ariveš ti
con tuti i tò soriši
che i sbòcia dai tò láori*

*e penso ancor 'na volta
a quoànde en vél de néo
farà da quoèrt ligér
a tuta la natura*

*e 'l fum che s'nébia i quoèrti
saór de calt el pòrta
par sgiaranzàr giornade
che caminavo sól*

*ma fòrsi l'ei fenìda
stà storia che nó gh'era
da quoànde te ò 'ncontrada
l'ho tràta 'nden lambic'*

*e 'l bói che scalda i sògni
el tira för dal fum
sól quei pensieri bèi
che mé fa star con ti*

*ma adèso sento l'anima
de chìche và dré al pè
de chìche al còr smanióš
ghe fà réger el car*

*e và giò 'l sól
de 'n dì de aotun
e 'l ciel che s'lùše
me fà trovar l'amór*

vàrda stà luna splendida

*vàrda stà luna
che slarga 'l còr
nel ciel seren che s'lùsegà*

*le stéle pàlide
le br^la pan pianin
par darse molešin
en vél che pàr caréže*

*che méte calt
con i pensieri
de chìche tase 'n pochetìn*

*de chìche, caro,
ghe làša a l'anima
pašión smarìde
pù spéše e vére*

*no l'è menùti
scondùdi al scur
dedrà a 'n cantón respiri e amóri*

*e 'nnanzi al bèle
de stà serada
no ghè 'l bisogn
de star lì sqoërti*

*pò tuti i segni
de 'n ciel sì bèle
fà che doman se 'l pödias viver*

*così che 'l còr
desferenzià
nol spètia 'n volta
par se polšàr*

*ma 'l vardia fòr
da la finestra
par veder sól colór de pàže*

*pàže par l'anima,
vòia de rìder
con tut l'amor
che fà star vivi*

*con el pensier
che ghè valgùn
che da lontan ne pensa, fiori*

vorìa èšer mi

*vorìa bašàrte 'n cìn
fašendote sentir
vargót al cör
che scàldia stó momént*

*vorìa restar par sèmpro
vešin a ti
a far dói pàši arènt
le man endéle man*

*vorìa che 'l bel šlušór
che fàš sentir de dént
el sìa 'l nòs cùcio calt
par star ensèma strùchi*

*vorìa che 'l tèmp
el se fermàša 'n poc
'spetar pažiènt
con en soriso tébi*

*vorìa farte star bèn
arènt a 'n cör
che 'l bâte 'n góla
sól se ghe sèš*

*vorìa farte sentir
quel che ti sèš
par stó testón
che nól capiš resón*

*vorìa spetarte
dedré a quel ùs
qoànche ti tórnas
straca e sfinida*

*vorìa darte na man
e far che 'l snöł
drè quela porta
avèrgia 'l ciél*

*vorìa èšer mi
quel che spetàves
cošì da 'n pèž
senza cercarlo*

*vorìa 'n regal
par ti
de quei regáí
che dura sèmpro*

vorìa èšer mi

volerte bèn

*no l'è sèmpro si fàžile
volerghè bèn a 'n fior
che 'l vènt el scórla pian
ma nó se 'l pòl binàr*

*se pòl sentirme 'l dòlc
del sò profumo intenso
ma mai tegnirlo strúc'
ché 'l poderìa morìr*

*ma qoànde 'l vàrdes bèn
che 'l védes lì vešin
te basta 'nca 'l pensier
che 'l stàga lì a spetàrte*

*spetar chìche 'l lo aïda
a créßer san e bèl
protegerlo dal vènt
che 'l vòl portàrsel drè*

*e qoànde 'l sól el dà
'l lo aúta con l'ombrìa
e al ból ghe ròba i ràgi
par nó ferirghe 'l còr*

*pò scòlta 'l sò tremàr
qoànde che 'l sól el žéde
e con na man ligéra
'l lo sqoèrge par scaldàr*

*scaldàr quel fior si dòlc
che 'l fà che tut quel ſgrèben
el pária 'n pìciol nò
dove che créše amór*

l'è sèmpro 'l còr

*l'è sèmpro 'l còr
che 'l fà sentir strucóni
che 'ngrùma 'ndei pensieri
che s'ciara sògni strachi*

*l'è sèmpro 'l còr
che aúta a nàr ennànzzi
e cosíse con pašiènza
i sbrèghi pù catìvi*

*l'è sèmpro 'l còr
che dà sodisfažión
de véder che drè 'l nùgol
ritorna sempro 'l bel*

*l'è sempro 'l còr
el còr de éla
che 'mpiža la mè sé
che 'ndriža la mè strada*

*l'è sèmpro 'l còr
basta scoltàrlo 'n pòc
sentir rumór de foie
che ghé vòl fàr farlèt*

*l'è sèmpro 'l còr
che scalda el nòs brigàr
par fàr che 'n vèrs la nòt
sel pòdia 'ncòr scoltàr*

*l'è sèmpro 'l còr
che 'l fà che la giornada
la sìa sól pestolàr
verš sere de pašiòn*

*l'è sèmpro 'l còr
che avèrges ti par mi
che sènto 'ndé respiri
che parla sól de amór*

*l'è sèmpro 'l còr
che 'l dóna a quei tòi òci
soriši coſí bèi
che mé fà viver bén*

son pròpi content

*son pròpi content
che ti sès vesìna
a tute le smànie
che sènto 'ndel cör*

*compàgnies giornade
s'ciaràde dal sól
con quel tò sorisò
che 'nlùmina i òci*

*quei òci sì sgióñfi
che parla de tut
de tut quel che sèntes
de dentro, par mi*

*e dopo me pàrleš
de quel che às pašà
'ndei àni che 'l cör
paréva 'n pòc sórt*

*te pàndeš depù
man man che capišeš
che adèšo stà strada
l'ei ciàra par ti*

*da ti l'èi davèrta
dal bèl che me dàš
dal bal che na sera
'mbastiven pan pian*

*canzón endel vènt
che slarga pensieri
par färne sgolár
enséma sul ciél*

*e 'n giro de valzer
magari 'l strucón
me féva sentirte
vesìna al mè cör*

*la pèl de velù
sfioràrme 'n pò i láori
sušúr de pašión
che 'l tàser 'mbombìse*

*e dentro 'ndei cöri
campana a martèl
scolòbia 'l saór
de 'n viver più nòs*

ciao, màma

*li 'n lònga a 'na frutàra
enluminàda 'l sól
ghè 'na putèla splendida
'ngropàda a far fagòt*

*la s'è gatàda 'n niò
par viver la sò storia
a 'n cólp de vent lontàna
da la sò màma cara
che col pensiér en man
se racomànda al ciél
che quéla növa strada
la pödia far del bén*

*a quéla bèla fiòla
che 'l cör sò, se spetàva
che prima o dopo faghia
quel pàš che 'l péša 'n pöc*

*ma con na lagrimòta
che šlùšega 'ndei òci
la fiòla cara e bona
la ghé caréza 'l cör
e la ghé dis: ti màma
nó farte 'na pašión
se 'ndrìzo la mè strada
dré a quel che 'l diš el cör*

*de dént 'i mè pensieri
giò 'n fónt vesìn a l'anima
rèsta par sèmpro 'l bén
che ti mé fàš sentir*

*ànca se són lontàna
chi a 'n colpetìn de vènt
en pöc del cör sinžero
te stará sèmpro arènt*

dedicato al trasloco di un'amica, la Francy, anzi, a quello che penso lei lasci nella casa dove ha vissuto finora, o, forse alla sua mamma.

quoànde la vóže...

*girando 'ndei pensieri
che pàša par la testa
se tróva sèmpre 'l cão
de 'n gióm che l'è 'ngartiá
che 'l par che 'ngrópia l'anima
envéži 'l cör deſlìga
e ancora la reſón
la voría dir la sòa*

*ma co' 'n bel calt gualío
che ſliša 'n pöc la pèl
có le tò man sí mòrbie
me fireš för sól bèn
quel pöc che te sài dar
pan pian, a mòdo mé
ma sènto 'ndel tò sguardo
che l'è quel che vöſ ti*

*e quoànche no ghe sèš
la vóže 'riva sèmpre
endél momént pú giùſt
par dírm'e pensà a mi
a mi che ſon lontana
che g'ó el mé cör contènt
contènt che ancor ſta strada
caminerén, arènt*

en bal con tí...

*me piasería 'na volta
strucàndote sul còr
balàr ensèma tí*

*vardàr i tó cavèi
farfàle sóra 'l vènt
e i òci che te s'lùse*

*pašàr 'na sera al lùm
de quela luna pàlida
che né compagna 'l pàš*

*entànt che 'l sonadór
el méte la só anima
par dírre 'ncór vargót*

*pò dirte sotovóže
parole dolci e ancór
el fiá che se consúma*

*ma 'l bal che voría far
ensèma a tí par sèmpro
nól scólta 'l sonadór*

*podrá fermarse 'l canto
che ne compagna adèš
e che 'l ne fá sofiàr*

*ma 'l bal che voría mi
el resterá par sèmpro
a darne 'n pòc de bòn*

*l'è quela lònga strada
che vedo 'n fónt al ciél
che voría far con ti*

*doi tónde 'nsèma, ancora
par farne sentir nòs
stó bel momént de amór*

*la musica la tàše
ma ràsta 'l tó sorišo
che me 'ncadéna 'l còr*

regàleme ti...

*parole stofegàde
pensieri nèni e ciari
rumori en pòc smoržàdi*

*e i oci töi sì bèi
che da 'n moment a l'altro
me é saltà för da 'n bòsc'*

*en bòsc' che conošévo
sì scur e pien de dàša
nó 'l traversàvo pú*

*e ti, che dentro a l'anima
da l'altra man del mondo
tegniveš en ricordo*

*ma a chìche t'à fat mal
g'as volèst dar la man
parché, fòrsi nó 'l sàš*

*ma quoànche às vist dalvér
en còr al ciél davèrt
te s'é 'ngropá la vóže*

*e chìche l'èra stá
no 'nteresàva pù
e t'é našú 'n bel fior*

*e 'l vènt che refólava
le föie för dal bòsc'
el s'é tirá lí 'n lònغا*

*e gió par en bochér
strucàndose vešini
le man endéle man*

*avén prová a tegnìrre
par autàrne 'l pàš
e nó sližegar pú*

*e quoànde la segùra
l'èi stàda sót 'i pèi
te m'ai doná quel bàšo*

*e quei nó èren pù noi
quei bòci endromenžàdi
che nó capiva gnènt*

*penšàven de èšer fòrti
che 'l mondo el fùs tut nòš
ma 'l tèmp el spèta 'n pàže*

*e quoànche 'l vènt el žede
ritorna quella vóže
che nó ne làša pú*

*vešin al còr gh'è 'n posto
par fàrse en pòc scaldàr
cognén sól èšer noi lašarnelo dopràr*

*e se vardàn gió 'n fónt
la strada che è pašá
el tèmp l'à spetá 'l còr*

ròbe de na vòlta...

*en mèž a 'n gròp de case
tiràde sù a la bòna
ghé 'n ùs che nó se sèra
i g'á spacá 'l smarlòš*

*ma se còl còr davèrt
vàš sù dré a quela scala
veràs che dré a quel ùs
de bèl ghé 'ncòr vargót*

*te gìres da 'na banda
e 'n piòo con el fiavèl
ripòrta 'nde quel tèmp
che meşuràva 'l sól*

*e se na sera pàšeš
da quéle man en lònga
e sènteš na sonàda
che fa scaldàr el còr*

*davèrgi quela porta
e 'n mèž te gateràs
a 'n grùpo de putèi
che nó ha deşmentegá*

*le ròbe de na vòlta
che féva l'òm contènt
e ancora adès quel bal
el rènde 'l còr serén*

luna

*vàrda la luna
che cìmega muta
e scólta seréna
canti dal cör*

*el pàr che la dòrmia
ma 'ntel sò silenzio
la diš ai pensieri
vé sèrve pašión*

*e fòrši a rešón
desméntega tuta la vita pašada
par dirne, doman
l'è 'n altra giornada*

*che porta 'n bel sól
che 'l scalda la föia
el spénge la vita
ne slargherá 'l cör*

el lugherìn

*postá su 'nté ná cùna
el canta 'l lugherìn
el nìna la só bèla
pan pian, en migenìn*

*ma quoànde 'l sól el pröva
a carežàrghe 'l vél
el žifola pù fòrt
par dirghe te vöi bén*

Scalzer Höf (ciúclar)

*su 'ncima a la val
al sól de la sera
ho vist na casòta
sì bèla e serena*

*la me à conquistá
e su par i pradi
me són rampegá
ensèma 'l so còr*

*e man ne la man
scoltando 'l sušùr del río che cantava
cercàven la pàže
spetàndo la luna*

*e come 'nden sògno
che no finìs pú
trovan, tut ensèma,
el tèmp de pensar*

*e 'l sól che tramonta
'mpitùra de aotun
en ciél che rimbomba
de vita e de amór*

*vardando lontàn
se gâta scondí
en fior, lí denànci
pensier mai perdí*

*e par che la luna
che ciùta dal bosc'
la pàrlia a chi scólta
strucàndoghe 'l còr*

*el tèmp che voléve
nol gh'èra mai stá
ma adèš che seo chi
vél fàgo gatàr, endén cucalàr*

per ricordare a chi passa in quei luoghi che lì troverete il posto giusto per chi cerca di dare al cuore il tempo di capire che la vita vera è un momento con i sogni. Allo Scalzer Höf con un tramonto indimenticabile come quello del 15 ottobre e una notte di luna da sogno.

La semplicità e la bellezza, con una compagnia squisita, la compagnia di persone che sanno quali sono le cose importanti. Al fianco di un cuore grande.

Questo posto stupendo si trova in Val dei Mocheni, se ci andate in una bella giornata d'autunno saliteci a piedi, dal prato ripido, non dopo le 17:00.

Osservate il tramonto di fuoco e dormite in questo posto incredibile con chi amate, e prima di coricarvi guardate la luna che alimenta la poesia di questi luoghi. Sono sicuro che non potrete non ritornarci, almeno col pensiero, un'altra volta.

Non sapete cosa sia il "cucalàr"? Scopritelo da voi.

L'accento vero è ciúclar ma per ragioni di rima lo ho cambiato, penso che Andrea non se la prenderà, sono convinto che farà lo stesso effetto anche a voi.

l'orlòi...

*defòr sul pontesél
co 'n frét che 'nghiàcia 'l còr
me fàgo sù na ghèba
e i sogni i sgóla alti*

*me stréngio 'nden maión
che come 'n bèl pensier
me pàr el sò strucón
che 'l scalda e mé vòl bén*

*son chi da sól coi lumi
che mé vòl star veñin
ma i šlùssegà lontàn
s'ciaràndo tut el ciél*

*e 'nden momént tut cambia
se sente 'na canzón
e subito 'na vóže
spetàda con pašión*

*la rìde e l'èi contènta
de èšerme lí arènt
en pochetìn lontana
da l'altra man del ciél*

*el bâte 'ndéla vóže
el sènto 'ndeí respiri
e quàndà che la scólto
me sènto lí veñin*

*e dói parole 'n crós
le basta par capir
che ànca da lontan
l'orlòi el ségna amór*

enšèma

*el vènt che spìža i òci
e 'l brùsa 'n pochetìn
el dà 'n colpét a l'anima
gatìciole sul còr*

*ne desmišiàn contenti
en mèž al teržaröl
che 'na donéta gòba
la svòltola pan pian*
*e có le sò man rùsteghe
che pàr na stèla dura
la stróžega quel fén
par l'ultima voltàda*

*e noi che la vedén
con stò profumo fòrt
dal vért de l'erba fresca
strengén al còr l'amór*
*che 'l spèta lí su l'ùs
el sól che 'l bátia 'l cólp
e che 'l ne scàldia 'ncór
drè a st'ultima rošàda*

*pan pian na vóže ciàma
e cóme 'n 'na poesìa
ne sentàn gió famàdi
denànzi a 'n ciel azùr*

*e cói profumi veri
de 'n cúclar broènt
ne soridén felici
del dí che 'l pàr contènt*

*pò con la strangošàda
de chiche vòlta via
su 'n posto coší bél
lašàn chi 'n pöc de noi*

*ma 'ndel tornar dal mónt
con el sorišo ìn fàcia
ne tolén dré 'ndel còr
l'amór che avén gatá*

*e resta 'na promeša,
mai fàta, ma 'l savén
che 'ndela nòs strada
stó prá sará el nòs fén*

bòn Nadàl al tò bèl còr

*ànca se nó són chi
con ti strengiùda al còr
me sènto dent a l'anima
l'augurio che te dàgo*

*a ti e ai tòi pù cari
che te caréza 'n pòc
ve dàgo tut el bèn
che al calt ve stréngia pian*

*e mi lontàn sul mónt
me 'nshògno i tò bèi òci
che tòl fòr da le man
caréze al tò bèl vél*

*se 'n pòc me pénšeš ti
quel dì veràš lì arènt
a 'l sól che me 'mbarlùma
en tòc de còr de mi*

che 'l végia, su de ti

la litorina...

*'na banchéta 'mpiturada
sóta 'n àrbol, rugiolida
fà da pòlsa a chìche viàgia
vèrs al sò, domàn segùr*

*pò lontàn, en sbuf de céndro
sghigognàndo 'l pàr en mànteš
quela vècia litorina
sùbia fòrta cóme 'n ghìrlo*

*tuti arènt, veśin 'le sìne
spèta 'n viać par star sentàdi
ma la ferma sól par chìche
nó g'à gnènt da dir de pù*

*e quei altri che 'i spintóna
trabatàndo dì par dì
i pažienta 'ncór en mìgol
aisimpòneri mai stràchi*

*fòrsi 'l ferma ànca domàn
no 'l se pànde su chi 'l càrga
ma 'ntrà 'n sófi e na campana
ogni tant el polša cèt*

*ale vòlte 'l par che 'l vàrdia
se valgùn l'è restà 'ndré
e se nó 'l lo sente arfiàr
con en fis'cio 'l lo tòl sù*

*mi mé 'l vardo tuti i dì
con quei sò vagoni lüstri
no desmónta mai negùn
sól fažöi, gènt che salùda*

par che 'l vòltia 'n paradìš

*la fine della nostra vita è un treno sul quale riusciamo solo a
salire*

Questo libro è stato scritto riprendendo le poesie scritte da Diaolin (Giuliano Natali) nel corso di vari anni, sono le stesse pubblicate sul suo sito: www.diaolin.com .

Il dialetto che viene utilizzato è quello di Sovér, paese nel quale è nato nel lontano agosto del 1962, in alta Valle di Cembra.

C'è una natura incontaminata e selvaggia in quel posto, lì si riesce a cogliere il profumo del mattino che si fonde in un giorno che muore nelle ali di una sera stellata.

Lo dedico a tutti quelli che vogliono astrarsi dal pensiero quotidiano per un momento e guardarsi dentro, da qui il titolo "Sentirse arènt... en migol" che, tradotto non letteralmente, significa "guardarsi dentro, per un momento".

Cercare dentro sè stessi la propria via è un buon inizio per far sì che la stessa sia meno ripida.

Hanno collaborato:

Lorena Colme sempre paziente per la parte grafica

Roberto Bombarda per la prefazione aulica

Roberto Bazzanella, raffinato studioso di dialetto Soverino, con le sue interessanti considerazioni sul dialetto.

I disegni sono dell'amico Rudy Patauner di Trento, bravissimo disegnatore, nonché delicato pittore di scorci quotidiani nelle sue spiritose vignette sul giornale.

Ringrazio tutti per la collaborazione e per lo spirito messo in quest'opera.

Diaolin

Pubblicato da Diaolin e Lorena settembre 2008

Quest'opera è rilasciata sotto licenza Creative Commons 2.5 Italia.

Tu sei libero:

di riprodurre, distribuire, comunicare al pubblico, esporre in pubblico, rappresentare, eseguire e recitare quest'opera
di modificare quest'opera

Alle seguenti condizioni:

Attribuzione. Devi attribuire la paternità dell'opera nei modi indicati dall'autore o da chi ti ha dato l'opera in licenza e in modo tale da non suggerire che essi avallino te o il modo in cui tu usi l'opera.

Non commerciale. Non puoi usare quest'opera per fini commerciali.

Condividi allo stesso modo. Se alteri o trasformi quest'opera, o se la usi per crearne un'altra, puoi distribuire l'opera risultante solo con una licenza identica o equivalente a questa.

Ogni volta che usi o distribuisci quest'opera, devi farlo secondo i termini di questa licenza, che va comunicata con chiarezza.

In ogni caso, puoi concordare col titolare dei diritti utilizzzi di quest'opera non consentiti da questa licenza.

Questa licenza lascia impregiudicati i diritti morali.

*par tuti quei che i g'à 'ndel cör
en sentiment par el sò amor
par tuti quei che no sà viver
senza momenti de pašion*

Diaolin